

gega videl nego ta-le prizor, mi ni prav nič za denar, ki sem ga potrošil od Nove Zelandije do semkaj," pripomni Manning. Fotografični aparati so delovali „s polnim parom“.

Ves prizor je trajal samo nekaj minut; sivi oblaki so zopet zagrnili zlato ploščo, le snežniki so še odsevali v solnčnem svitu. Blücher je plul proti izhodu iz fjorda. Ostali smo še dolgo časa na krovu ogledovali neizmerne lednike ter se posmehovali ledenim koscem, ki so plavali po morju. Ob dveh čez polnoč smo se vozili mimo Mrtvega moža. Blücher je zavozil v širni ocean, krmar je zavrtel orjaka na jug in hiteli smo — proti domu. Tovariši so drug za drugim izginjali po kabinah, da sem slednjič ostal sam sredi nepregledne morske ravnine; le proti se-

veru mi je Dödmanden kazal kraj, odkoder smo prihajali. Izvlekel sem drobno knjižico ter v svitu polnočnega solnca opravil jutranjice v čast in slavo Onemu, ki je ustvaril toliko naravnih čudesov in ki je meni dal priliko, da sem na lastne oči zrl to krasoto.

Ko je zjutraj ob štirih po krovu pihala tako mrzla sapa, da mi je šla skozi mozeg in kosti, so prikorakali hlapci s cevmi, metlami in cunjami, so polili ves krov z vodo ter ga pričeli snažiti, kakor so to delali vsako jutro, preden so vstali potniki. Ker so me gledali postrani in ker je bil res že čas, iti k počitku, sem se jim umeknil; zato sem pa prilezel izpod gorke odeje, ko je trobentač prvi-krat trobil h kosilu.

Apostolu Jugoslovanov.

(Visokočastitemu gospodu dr. Antonu Mahničju, krškemu škofu, v 60. letu apostolskega življenja.)

Zložil I. Mohorov.

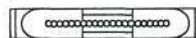
... uz'rev' mnogi m'ivi beštin'ni v' žitij
sem' preloži zem'nija l'mi volju
na nebes'nija misli

Vita S. Metodii.

Naš drugi Metod, odvetnik svetih pravic,
voditelj in oče mladih, Kristovih vrst,
ki tisoč razgnevil za delo krščansko desnic
in zbudil zanos za dedov rešilni Si Krst!

Zastonj ne šumi klevete sovražni vihar,
zastonj se ne peni zmija peklenške Laži:
„krščanstvo slovanstvu od vekov je kvar!“
in one proganja, ki duh v njih Metodov živi.

Boji se, ker ve, da nasproti drhti
hvaležnih Ti mladih src tisoč:
Naš drugi Metod, Tvoje pozne dni
Vsevečni čuvaj, potroji apostolu moč!

Sodba.

Zložil Ksaver.

Kdaj sem sanjal, kdaj,
da mladosti raj,
da se pomlad in moj kras
v resnih mislih prebudi?
V vroči dan zori že klas,
— a sejalca sad skrbi.

Jasne prve dni,
ko srce vzkipi,
kdo mu vstavi drzen hod?
Slastno seje seme nad
si mladenič v svojo pot,
— v solzah mož pobira sad.

In za vso boleost
na kogà goreost
naj trpin zdaj izkipi?
Kar sejala je mladost,
naj življenje pokori,
in poplača naj bridkost.

